

Nr 53

Av herr **Jansson, Paul, m. fl.**, om *barntillägg till grupplivförsäkringen för riksdagens ledamöter, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 80 i Andra kammaren)

Vid 1962 års riksdag fattades beslut om riksdagens grupplivförsäkring, och på förslag av konstitutionsutskottet infördes bestämmelse härom i stadgan om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande. Motiven för införande av denna försäkring var väl att man ville tillförsäkra riksdagsledamöternas familjer ett efterlevnadsskydd liknande det som man redan överenskommit om på den öppna arbetsmarknaden genom tillkomsten av AFA-försäkringen och statens grupplivförsäkring och liknande överenskommelser på den kommunala arbetsmarknaden.

Att försäkringen som sådan har en social bakgrund framgår av följande citat som är hämtat ur konstitutionsutskottets utlåtande nr 20 av år 1962, vilket låg till grund för riksdagsbeslutet i fråga:

Den genomgripande omvälvning av familjens ekonomi, som förlusten av familjeförsörjaren i regel medför, utgör naturligtvis även när det gäller riksdagsmännens familjer ett bärande skäl för åstadkommande av trygghet genom en kollektiv försäkring.

Den grupplivförsäkring som vi nu har för riksdagens ledamöter är emellertid behäftad med betydande brister jämfört med vad som gäller för AFA-försäkringen och statens grupplivförsäkring, i avseende på efterlevnadsskyddet för barnfamiljerna emedan den saknar bestämmelser om barntillägg. Å andra sidan kan noteras, att försäkringen ger bättre förmåner än AFA-försäkringen för äldre försäkrade utan minderåriga barn, då den saknar bestämmelser om en gradvis sänkning av försäkringsbeloppet efter det att den försäkrade fyllt 55 år. På denna punkt gjorde konstitutionsutskottet följande uttalande i det tidigare citerade utlåtandet:

Vad beträffar försäkringens utformning torde emellertid systemet med en från 55 års ålder gradvis sänkning av beloppet icke var lämpligt för riksdagsledamöternas vidkommande. Utskottet förordar därför ett enhetligt belopp som ej kompletteras med barntillägg.

Den utformning som grupplivförsäkringen således har fått gör att den kan anses behäftad med en betydande social slagsida. Den ger de största förmånerna där behovet är minst, under det att en barnfamilj får nöja sig med ett efterlevnadsskydd som i många fall blir betydligt sämre än det som gäller för AFA-försäkringen och statens grupplivförsäkring.

Vi anser därför att försäkringens utformning i sin helhet bör anpassas efter vad som gäller för AFA-försäringen och statens grupplivförsäkring, innebärande att den kompletteras med bestämmelser om barn tillägg och avtrappning av försäkringens engångsbelopp efter det att den försäkrade fyllt 55 år.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att riksdagens grupplivförsäkring kompletteras med bestämmelser om barn tillägg,

att försäkringens engångsbelopp gradvis avtrappas efter det att den försäkrade fyllt 55 år,

att försäkringens utformning i övrigt anpassas efter vad som gäller för AFA-försäringen och statens grupplivförsäkring samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 18 januari 1968

Paul Jansson (s)

Gunnar Rönnberg (s)

Nils Hjorth (s)

Maj-Lis Landberg (s)

Lars Larsson (s)

Ivan Svanström (cp)

Per Ahlmark (fp)